

Predica de la Zürich

Duminică, 28 aprilie 2019, ora 14⁰⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Ps. 62** (...).

Îi aducem mulțumire Domnului că putem fi din nou în acest loc pentru a asculta scumpul și prețiosul Său Cuvânt și să trăim ceea ce a isprăvit El pentru noi prin har.

Este har că Dumnezeu îl poate folosi pe fratele nostru scump Claudio Miskys într-un mod puternic. În Brazilia nu sunt doar câteva mii, ci sunt sute de mii care cred. Bineînțeles, și acest lucru trebuie spus. Acolo sunt diferite direcții care toate se referă la fratele Branham, dar nu se referă la Sfânta Scriptură. Acum nu dorim să intrăm în aceste amănunte, dar și acolo a trebuit să propovăduim clar. Cei mai mulți cred că „Apoc. 10 s-a împlinit, că Domnul a venit deja și că William Branham a fost al șaptelea înger din Apoc. 10:7” ș.a.m.d. Toate aceste lucruri au trebuit corectate în mod public. Am citit din Apoc. 8 și 9 și am arătat că se va întâmpla doar după răpire, când cei șapte îngeri cu trâmbițele lor vor anunța judecățile lui Dumnezeu care vor veni asupra pământului. Am citit fiecare verset în parte, unul după altul, ce se va întâmpla când primul înger va suna din trâmbița lui, apoi al doilea, al treilea, al patrulea, al cincilea, al șaselea. Și că doar după aceea, în Apoc. 10:7, vine anunțul: *„în zilele în care îngerul al șaptelea va suna din trâmbița lui...”*. Dar pentru că fratele Branham s-a referit în mod deosebit la acest verset, este un cuvânt profetic. Fratele Branham a fost al șaptelea înger pentru epoca a șaptea a Bisericii prin care Domnul a descoperit toate tainele.

Dar și aici trebuie să fim atenți la fiecare cuvânt. Dacă este scris „taina”, la singular, atunci trebuie s-o lași așa cum este și s-o respecti. Cu adevărat este scris la singular: *„în zilele în care îngerul al șaptelea va suna din trâmbița lui, se va sfârși taina lui Dumnezeu, după vestea bună vestită de El robilor Săi prorocilor”* (Apoc. 10:7).

Nu descoperirea tuturor tainelor care a avut loc prin slujba fratelui Branham. Pentru mine încadrarea biblică are prioritate. Eu respect absolut fiecare cuvânt sfânt al lui Dumnezeu în contextul în care a fost scris. Apoi, cine citește mai departe, în Apoc. 10, va observa că Ioan a trebuit să mănânce cartea deschisă: *„Am luat cărticica din mâna îngerului, și am mâncat-o; în gura mea a fost dulce ca mierea, dar, după ce am mâncat-o, mi s-a umplut pântecele de amărăciune”* (vers. 10) . Ce a fost? În Apoc. 11 direct la început este spus: *„Apoi mi s-a dat o trestie asemenea unei prăjini și mi s-a zis: «Scoală-te și măsoară Templul lui Dumnezeu...»”*.

Starea Bisericii este alarmantă. Vă puteți da seama ce se petrece? V-o spun cu o foarte mare durere. Acum, în Jeffersonville, ei au publicat o biblie pe care o trimit pe întregul pământ; pe prima pagină este fotografia fratelui Branham, apoi fotografia lui Hoffmann despre care se spune că ar fi a Domnului nostru, ș.a.m.d. S-a făcut o nouă denotație. După ce slujise 15 ani, fratele Branham a spus: *„Din acest mesaj nu va ieși niciodată o denotație”*. Iar acum ei fac o biblie personalizată. La ultima adunare, un frate mi-a spus: *„Frate Frank, noi suntem conectați cu Jeffersonville”*. Noi nu suntem conectați cu Jeffersonville, ci noi suntem conectați cu Dumnezeu și cu Cuvântul lui Dumnezeu. Noi credem ce zice Sfânta Scriptură și credem că fratele Branham a fost un proroc făgăduit căruia i-a fost dată însărcinarea directă de aduce mesajul, care mai apoi avea să fie purtat și este purtat până la marginile pământului.

Cu respect deplin am recunoscut că slujba neobișnuită care a fost dăruită iubitului nostru frate Branham a avut un scop divin: ca Mireasa să fie scoasă afară și să fie pregătită pentru ziua glorioasă a revenirii lui Isus Hristos, Domnul nostru. Dar nu o nouă direcție de credință. Ci niște credincioși care acceptă și primesc din inimă ceea ce este scris în Sfânta Scriptură.

Acum referitor la ceea ce se întâmplă pe pământ. Așa cum a accentuat deja fratele Baumgartner, peste tot vedem timpul sfârșitului, nedumerire între popoare. Cine știe ce se va mai întâmpla și ce va mai veni? Cine a ascultat știrile, a auzit că China dorește să construiască o

clădire de 632 de metri, cu peste 129 de etaje, și mai vor să cultive legume pe lună. Vedem ce se petrece pe pământ, îndeosebi cu Israelul. Pot s-o spun liber, mă bucur că domnul Netanyahu a fost reales ca premier al Israelului. Acum trei săptămâni el mi-a transmis saluturi prin intermediul sorei Naomi din Johannesburg. Noi suntem mulțumitori că am recunoscut ceasul și timpul, și vedem că Domnul ne-a dăruit respect față de Cuvântul Lui sfânt și scump. El ne-a dăruit har să încadrăm totul biblic. Dacă este scris că „Așa cum a descoperit El robilor Săi, prorocii”, aceasta merge înapoi în Vechiul Testament. Iar tot ce a descoperit robilor Săi, apostolii, merge înapoi la Noul Testament. Totul frumos încadrat după rânduiala biblică. Îi aducem mulțumire și laudă Domnului Dumnezeuului nostru pentru aceasta.

Scumpii mei frați și surori, Vinerea mare și Paștele sunt în urma noastră. Permiteți-mi să citesc câteva versete biblice. Avem minunatele versete biblice din Is. 53 de unde am putea citi de la vers. 4 la 8. Eu citesc doar începutul versetelor. Is. 53 de la vers. 4: „*Totuși El suferințele noastre le-a purtat, și durerile noastre le-a luat asupra Lui, și noi am crezut că este pedepsit, lovit de Dumnezeu și smerit*”. Mai departe citim că toate acestea s-au întâmplat pentru noi: „*Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa care ne dă pacea a căzut peste El, și prin rănilor Lui suntem tămăduiți*” (vers. 5). Totul era scris la timpul trecut ca și cum s-ar fi întâmplat deja. Pedepsa nu va fi pusă cândva asupra Lui, ci pedeapsa a fost pusă asupra Lui, El a purtat vina și păcatele noastre.

Citim mai departe în vers. 6: „*Noi răătăceam cu toții ca niște oi, fiecare își vedea de drumul lui*”. N-a fost aceasta starea noastră? Fiecare mergea pe calea lui proprie.

Nu judec pe nimeni, dar haideți să fim foarte sinceri. Zilele trecute, în toate bisericile creștine și bisericile libere au serbat Vinerea mare și Paștele. Dar cine a trăit ce s-a întâmplat acolo? Unde se mai vestește astăzi că oamenii pot trăi ceea ce s-a întâmplat acolo? Astăzi toți pot trăi personal iertarea, împăcarea, harul, mântuirea și tot ce ne-a fost dăruit, prin har. Eu nădăjduiesc că noi toți care ne adunăm împreună, noi care dorim să trăim pregătirea pentru ziua glorioasă a

revenirii Lui, noi am avut toate trăirile noastre mântuitoare: pocăința, înnoirea, nașterea din nou, prin har. Cu adevărat să putem da mărturie că Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine, să putem da mărturie ca Pavel: *„și trăiesc... dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine”*. Pentru ca noi să putem da mărturie despre ceea ce s-a întâmplat în viața noastră, pentru ca, împreună cu Pavel, să putem spune: *„Am fost răstignit împreună cu Hristos, am fost îngropat împreună cu El”*, după cum este scris în Rom. 6. Am fost răstignit împreună cu El, am fost îngropat împreună cu El, prin botez, am înviat în El și împreună cu El la o viață nouă. Noi putem da mărturie că suntem dintre aceia care au primit har. Ca să nu serbăm doar o zi de Vineri, ci prin credință să acceptăm și să primim că noi am fost în Hristos și că în El am fost hotărâți să fim fii și fiice ale lui Dumnezeu înaintea întemeierii lumii. Prin credință să primim ceea ce ne-a pregătit El.

Următoarele versete din Is. 53: *„Când a fost chinuit și asuprit, n-a deschis gura deloc, ca un miel pe care-l duci la măcelărie și ca o oaie mută înaintea celor ce o tund: n-a deschis gura”*(vers. 7). El a fost chinuit, hulit, batjocorit, scuipat, au strigat la El. Frații mei, cine s-a gândit Cine a fost El și ce a fost în legătură cu El?

Apoi vers. 8: *„El a fost luat prin apăsare și judecată. Dar cine din cei de pe vremea Lui a crezut că El fusese șters de pe pământul celor vii și lovit de moarte pentru păcatele poporului meu?”*. Cine din cei din vremea Lui a înțeles despre ce a fost vorba acolo? Cine o înțelege astăzi? Este har și încă o dată har că noi putem crede, că putem trăi ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu prin har.

Apoi citim versetele bine cunoscute din Mat. 26:28-29: *„căci acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou..”*. Aleluia! Îi mulțumim Dumnezeului Celui viu. *„căci acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor”*. A fost vărsat pentru tine și pentru mine, spre iertarea păcatelor. Pe cât de sigur Sângele Mielului lui Dumnezeu a fost vărsat, pe atât de sigur păcatele tale și ale mele sunt iertate. Așa cum a citit fratele Baumgartner acum patru săptămâni din Rom. 8:

„Cine va ridica pâra împotriva aleşilor lui Dumnezeu?” (vers. 33). Acest lucru nu este posibil. Noi am fost neprihăniţi, sfinţiţi, prin har.

Vers. 29: „Vă spun că, de acum încolo nu voi mai bea din acest rod al viţei, până în ziua când îl voi bea cu voi nou în Împărăţia Tatălui Meu”.

Noi toţi care suntem pe acest pământ, care am acceptat şi am primit ceea ce ne-a fost dăruit, noi vom serba cina împreună cu Domnul nostru, la ospăţul din salvă. Apoi un Cuvânt deosebit în legătură cu noul legământ şi sângele noului legământ din Marcu 14:24: „Şi le-a zis: «Acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou care se varsă pentru mulţi»”.

Accentul este pus pe „Acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou”. Noul legământ a fost încheiat. Sângele noului legământ a fost vărsat. Noi am primit har şi suntem mântuiţi pentru totdeauna şi, ca răscumpăraţi, Îl vom vedea pe Domnul.

Citim şi Cuvântul puternic din Ioan 19:28: „După aceea, Isus, care ştia că acum totul s-a sfârşit („ştia că totul a fost isprăvit” – lb. germ.), ca să îplinească Scriptura, a strigat: «S-a isprăvit!»”. Pentru ca întreaga Scriptură să se îplinească pe deplin, pentru ca răscumpărarea să se întâmple în chip desăvârşit şi s-a şi întâmplat.

Citim încă o dată vers. 28: „După aceea, Isus, care ştia...”. Şi tu şi eu ştim, ştim că toate încălcările noastre, a ceea ce a cerut Legea de la noi, au fost puse pe Mielul lui Dumnezeu. „Iată, Mielul lui Dumnezeu, care poartă păcatul lumii!”.

Încă dată vers. 28: „După aceea, Isus, care ştia că acum totul s-a sfârşit („ştia că totul s-a isprăvit” – lb. germ.), ca să îplinească ultima cerinţă a Legii, să se îplinească întreaga Scriptură, a strigat: «S-a isprăvit!»”, apoi „Mi-e sete”, după cum fusese scris mai dinainte în Ps. 69:21.

Am spus că ne vom referi scurt la Vinerea mare. Noi nu putem trece pe lângă acest eveniment, este miezul propovăduirii noastre. Eu mă întreb dacă mulţi din alte ţări care vorbesc despre mesaj au trăit răscumpărarea. Mai ales dacă este vorba despre nişte fraţi care s-au

pus ei înșiși în slujbă și aduc învățături rătăcitoare; ce este cu toate acestea? Dumnezeu nu va pecetlui nicio învățătură greșită. „*Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul*”(Ioan 17:17). „*Veți recunoaște adevărul, și adevărul vă va face slobozi, vă va elibera*”(Ioan 8:32). Domnul nostru a dat făgăduința că atunci „când va veni Duhul Sfânt vă va descoperi toate lucrurile, va lua din ce este al Meu, și vă va descoperi”(Ioan 16:13-14).

Apoi dacă mergem la Apoc. 1:1 vedem cum Domnul Dumnezeu S-a îngrijit să dăruiască descoperirile divine robului Său Ioan, pe insula Patmos; dintr-o dată el a fost în Duhul și a văzut ce se petrece în ceruri: a văzut pe cei 24 de bătrâni, a văzut cele patru făpturi vii. Pentru noi este prezentat atât de copleșitor și clar, dar trebuie să fie descoperit prin Duhul. Așa cum a scris Pavel în 1 Cor. 2:14: „*Dar omul firesc nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu, căci pentru el sunt o nebunie; și nici nu le poate înțelege*”. Dar Duhul călăuzește în tot Adevărul și descoperă Cuvântul scump și prețios al lui Dumnezeu. Cu adevărat noi putem spune că am pășit pe cărămida sfântă al descoperirii și că Dumnezeu S-a coborât într-un mod copleșitor; și a dat și toate călăuzirile.

Eu sunt convins că pe cât de adevărat am semănat noi adevărata sămânță a Cuvântului, pe atât de sigur va răsări adevărata Sămânță Cuvânt în Mireasă, iar la recoltă nu va fi nicio neghină, nicio buruiană, ci doar grâu curat. Domnul nostru este Bobul de grâu, iar noi suntem recolta de grâu așa cum a fost spus deja prin slujba lui Ioan Botezătorul: „*El Își va curăți aria cu desăvârșire, și Își va strânge grâul în grânar, iar pleava o va arde într-un foc care nu se stinge*”. Eu sunt absolut convins că Mireasa va fi sută la sută o Mireasă a Cuvântului. Nicio singură interpretare, nicio învățătură greșită, ci doar Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu în tine și în mine. Și așa cum am auzit din cântări, Domnul a luat locuință în inimile noastre, iar Cuvântul Lui ne-a devenit prețios.

Referitor la ceea ce s-a întâmplat în aceste zile mai citim câteva versete biblice. Citim din Rom. 6:8 unde este scris: „*Acum, dacă am murit împreună cu Hristos, credem că vom și trăi împreună*

cu El". Aleluia! Noi am murit împreună cu El, am înviat împreună cu El. Învierea Lui este garanția pentru învierea noastră, iar înălțarea Lui este garanția pentru înălțarea noastră în slavă.

Mai departe citim din 2 Cor. 5:18-19: „*Și toate lucrurile acestea sunt de la Dumnezeu* („toate acestea sunt lucrarea lui Dumnezeu” – lb. germ.), *care ne-a împăcat cu El prin Isus Hristos și ne-a încredințat slujba împăcării*”.

Tot ce se petrece acum este lucrarea lui Dumnezeu, Cuvântul este propovăduit și ceea ce este propovăduit se întâmplă, de aceea este lucrarea lui Dumnezeu, așa cum este scris: „*Și toate acestea sunt lucrarea lui Dumnezeu*”. Nu este lucrarea unui proroc sau a unui apostol. Toate acestea sunt lucrarea sfântă a lui Dumnezeu în viața ta și în viața mea, în toți aleșii lui Dumnezeu, prin Isus Hristos.

Mergem la vers. 19: „*Că adică, Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine, neținându-le în socoteală păcatele lor (încălcările lor), și ne-a încredințat nouă propovăduirea acestei împăcări*”. Lăudat și cinstit să fie Domnul Dumnezeul nostru.

Acum încă o dată Cuvântul prețios din Lc. 24:47: „*Și să se propovăduiască tuturor neamurilor, în Numele Lui, pocăința și iertarea păcatelor, începând din Ierusalim*”.

Așa a început lucrarea lui Dumnezeu. Revărsarea Duhului Sfânt a avut loc în Ierusalim. Și începând de acolo, Evanghelia, Cuvântul, cu tot ceea ce conține: iertarea și harul, a fost propovăduit până la marginile pământului; și a ajuns și la noi, prin har.

Mai citim din Ioan 20 despre învierea iubitului nostru Domn și Răscumpărător. Citim din Ioan 20:1-2: „*În ziua dintâi a săptămânii, Maria Magdalena s-a dus dis de dimineață la mormânt, pe când era încă întuneric; și a văzut că piatra fusese luată de pe mormânt. A alergat la Simon Petru și la celălalt ucenic, pe care-l iubea Isus, și le-a zis: «Au luat pe Domnul din mormânt, și nu știu unde L-au pus.»*”.

Voi știți ce s-a întâmplat după aceea. El a înviat, și s-a putut spune: „*Pentru ce căutați între cei morți pe Cel ce este viu? Nu este aici, ci a înviat*”(Lc. 24:5-6). Apoi mărturia puternică din Rom. 6:

„Acum, dacă am fost răstigniți împreună cu El, am murit împreună cu Hristos, am fost îngropați împreună cu El, credem că vom și trăi împreună cu El”.

În aceste zile Dumnezeu aduce totul la încheiere. Cu adevărat noi am ajuns la sfârșitul timpului de sfârșit. Ultimul mesaj a ajuns până la marginile pământului. Așa cum am spus deja, frați din 172 de țări sunt în legătură directă și ei dau mai departe ceea ce le-a fost încredințat lor. Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu din inimă și pentru partea tehnică pe care o avem la dispoziție. Ce har că ultimul mesaj ajunge în mod practic marginile pământului, iar noi suntem mulțumitori.

În ultima scrisoare circulară eu am amintit și am accentuat exact ceea ce i s-a spus fratelui Branham. Este foarte important să redai exact ceea ce i-a fost spus lui, adică: „Mesajul care ți-a fost încredințat ție va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos, până la marginile pământului”. Apoi accentul a fost pus: „Nu că eu voi fi premergătorul, ci mesajul va premerge a doua venire a lui Hristos”.

Dar frații noștri din Statele Unite au fost primii care au falsificat această afirmație a fratelui Branham și au spus: „Așa cum Ioan Botezătorul a premers prima venire a lui Hristos așa vei premerge tu cea de-a doua venire a lui Hristos”. Ei au scos cuvântul „mesaj” și toată această redare este un fals care n-ar fi trebuit să se întâmple niciodată. Doar din acest motiv ei resping slujba fratelui Frank pentru că ei cred că William Branham a premers cea de-a doua venire a lui Hristos, punct și s-a încheiat. Și poate de aceea ei spun: „Frank, nici nu poate avea o chemare. Totul s-a împlinit și încheiat cu William Branham”. Dacă totul ar fi fost desăvârșit atunci Domnul ar fi trebuit să vină cel târziu în anul 1965.

Dar aici este un punct important. Fratele Branham a vorbit de câteva ori despre hrana care trebuia să fie depozitată, iar la sfârșitul predicii despre pecetea a șaptea el a vorbit clar și deslușit: „Acum hrana este depozitată”.

După deschiderea pecetilor fratele Branham n-a mai predicat în nicio altă țară în afara Statelor Unite. Dar de când a fost luat Acasă,

ultimul mesaj divin a fost purtat pe întregul pământ așa cum a fost anunțat, dar nu cu descoperiri deosebite. Ci înapoi la Dumnezeu, înapoi la Cuvânt, înapoi la început, înapoi unde a fost Biserica la început! Un Domn, o credință, un botez. Nimic nu este adăugat, nimic nu este scos, totul rămâne așa cum este scris în Cartea sfântă a lui Dumnezeu.

Noi am primit acest har acum ca să trăim încheierea. Câteodată eu aș dori ca voi să fiți prezenți în unele adunări ca să vedeți cât de copleșiți sunt credincioșii care după ani de zile pot asculta și trăi o predică care îi aduce la zi în Împărăția lui Dumnezeu, să vedeți cum trăiesc ei aceste lucruri și își exprimă mulțumirea lor interioară, mulțumindu-I mereu și mereu Domnului.

Domnului I-a plăcut să-Și mărească faima prin împlinirea Cuvântului Său (Ps. 138:2). Domnului I-a plăcut să pună în inimile noastre respect sfânt. Domnului I-a plăcut ca prin același Duh Sfânt care i-a inspirat pe apostoli și proroci să ne descopere Cuvântul și să ne călăuzească în Cuvântul Adevărului. Cuvântul scris a devenit un Cuvânt descoperit, un Cuvânt viu. Iar noi ne regăsim în Cuvântul lui Dumnezeu. Dorința mea și cred că a noastră a tuturor, este ca astăzi să luăm cu noi acasă toate binecuvântările care ne-au fost dăruite pe Golgota și să le trăim.

Toți care sunt astăzi în acest loc și toți care sunt în legătură directă, să poată spune în rugăciune: „Iubite Domn, eu doresc să iau cu mine iertarea, împăcarea, harul, mântuirea și tot ceea ce mi-ai dăruit Tu prin crucea Golgotei. Eu nu doresc doar să fi auzit, ci astăzi doresc să trăiesc ceea ce mi-ai dăruit Tu atunci când ai strigat: „*S-a isprăvit!*”. Noi am citit, atunci când întreaga Scriptură cu ultima făgăduință, cu tot ceea ce a fost scris de la Moise la Maleahi, în legătură cu prima venire a lui Hristos și planul de răscumpărare, când tot ceea ce a fost scris s-a împlinit, atunci s-a isprăvit. Iar noi, prin har, putem trăi tot ce a fost făgăduit, o putem lua cu noi acasă, și să-I mulțumim Domnului din tot sufletul și din toată inima pentru ceea ce a făcut El în noi, prin noi și în viața noastră; și îndeosebi să-I mulțumim că ultimul mesaj a ajuns până la marginile pământului. Prin

aceasta se împlinește ceea ce a fost spus: Domnul nu întârzie cu împlinirea făgăduinței, ci are o îndelungă răbdare până când ultimii vor fi adăugați, iar apoi El va reveni pentru a ne lua Acasă (2 Pet. 3). Noi așteptăm revenirea Lui în timpul nostru. Fiți pregătiți pentru a sta înaintea Lui ca să vedeți slava Sa. Amin.

Haideți să ne ridicăm și împreună să-I mulțumim Domnului. Îi aducem laude și mulțumiri Domnului. Dacă avem persoane de curând în mijlocul nostru sau poate sunt aici pentru prima dată și au auzit de prima dată ceea ce a făcut Dumnezeu în timpul nostru, vă rog nu lăsați să treacă Cuvântul pe lângă voi. Acceptați-l, primiți-l pentru că așa este scris: „*Cuvântul Meu, care iese din gura Mea, nu se întoarce la Mine fără rod, ci va face voia Mea și va împlini planurile Mele*”. Lui Îi aducem slava.

În timp ce ne ținem capetele plecate, toți suntem copleșiți de harul lui Dumnezeu, că Domnul Se coboară în mod atât direct și prin Cuvântul lui Sfânt ne vorbește. Cum a spus înainte fratele nostru, nu ca să auzim un discurs plăcut, ci să auzim Cuvintele lui Dumnezeu pentru că așa este scris în Amos 8:11, că „*Domnul va trimite foamete în țară, nu foamete de pâine, nici sete de apă, ci foamete și sete după auzirea cuvintelor Domnului*”. Domnul Dumnezeu personal mi-a dat însărcinarea de a merge din oraș în oraș, până la marginile pământului, ca să propovăduiesc Cuvântul Lui sfânt.

Scumpi frați și surori, Lui Dumnezeu I-ar plăcea și mi-ar plăcea și mie dacă noi toți ne-am ruga împreună, și am putea spune un „Amin” Cuvântului, pentru ca să fie o adunare vie. Nu un discurs mort, ci o propovăduire vie a Cuvântului care ne aduce într-o părtășie cu Dumnezeu, ne leagă cu Dumnezeu. Aleluia! Noi am auzit că răscumpărarea a avut loc, s-a isprăvit. Întreaga pedeapsă a încălcărilor noastre, a ceea ce a cerut Legea, a fost pusă asupra Lui pentru ca noi să avem pace. Lăudat și cinstit să fie Domnul Dumnezeul nostru!

Doamne, atotputernicule Dumnezeu, Îți mulțumim din inimă. Tu ni Te-ai descoperit, Cuvântul Tău este viu, lucrător și împlinește scopul pentru care a fost trimis. Permite să se întâmple mântuirea sufletului, eliberarea Duhului, vindecarea trupului. Doamne, Te rog

confirmă-Ți Cuvântul Tău în viețile noastre, spre cinstea și lauda Numelui Tău minunat Isus. Încă o dată Te rugăm dăruiește salvarea celor pierduți, dăruiește vindecarea celor bolnavi. Da, Tu ai luat asupra Ta toate durerile și Te-ai dus pe cruce.

Iubite Domn și Răscumpărător, Îți mulțumim că Tu ai strigat: „*S-a isprăvit!*”. Aleluia! Lăudat și cinstit ești Tu Doamne. Noi propovăduim iertarea, împăcarea, mântuirea deplină și purtăm ultimul mesaj. Binecuvântează îndeosebi în Brazilia, binecuvântează pe scumpul nostru frate Claudio Miskys și pe toți frații care au parte de propovăduire.

Doamne, binecuvântează în toate popoarele și în toate limbile. Îți mulțumesc că ultimul mesaj îi cheamă afară pe ultimii, numărul va deveni deplin și Tu vei reveni pentru a ne lua Acasă. Împreună Îți mulțumim pentru Sângele noului legământ, pentru scumpul și prețiosul Tău Cuvânt, pentru întregul Tău plan de mântuire pe care Tu ni l-ai descoperit, pentru Duhul Sfânt care ne călăuzește în tot Adevărul. Ție, singurului, Adevăratului Dumnezeu, Îți aducem slava și cinstea în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin.

Vă mulțumesc tuturor pentru rugăciuni. Vă rog să mă amintiți mai departe în rugăciuni pentru ca Domnul să dăruiască har mai departe.

Doamne, atotputernicule Dumnezeu, Tu ne-ai descoperit ceea ce ai hotărât din veșnicie pentru această perioadă de timp. Îți mulțumim pentru introducerea în planul Tău de mântuire divin, Îți mulțumim că am primit trecere înaintea Ta și putem avea parte de ceea ce faci în prezent pe pământ. Nu doar pentru ceea ce ai făcut cândva, ci pentru ceea ce astăzi faci. Îți mulțumim pentru împlinirea vizibilă a acestor cuvinte: „Astăzi dacă auziți glasul Lui”. Este „Astăzi” al nostru, iar noi am auzit glasul Domnului, am crezut făgăduințele pentru acest timp și am primit descoperit întregul Cuvânt. Iubite Domn, Îți mulțumim pentru Rom. 8, pentru Rom. 9 vers. 28 și 29 unde este scris că Tu însuși Îți vei desăvârși lucrarea Ta pentru ziua glorioasă a revenirii Tale minunate. Lăudat și cinstit să fie Numele Tău scump și prețios, Isus. Aleluia! Amin.